

har den største Grad af logisk og juridisk Klarhed, skal jeg tillade mig som min Overbeviisning at udtale, at det er en logisk og juridisk aldeles uholdbar Forklaring. Hvad min Paaberaabelse af det juridisk Facultet angaaer, skal jeg tilføie, at jeg troer at have kunnet paaberaabe mig samme paa den Maade, som skeet er, uden at deri paa nogen Maade var noget upassende; var der noget upassende i det, jeg havde gjort, maatte den ærede Formand dengang have bemærket det; det tilkommer ikke den ærede Landsthingsmand at gjøre nogen Erindring i denne Anledning.

Orsted: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Landsthingsmand har Ordet.

Orsted: Maa jeg blot tillade mig at bemærke, at jeg ved at erklære den omhandlede Paaberaabelse for upassende, vistnok ikke har meent, at det kunde være Gjenstand for Paamindelse fra Formandens Side; men jeg har anseet det for en uheldig og lidet passende Maade at argumentere paa.

Formanden: Ja, nu tør jeg vel give den høitærede Premierminister Ordet.

Premierministeren: Det er med stor Ulyst, at jeg endnu engang ved den forestaaende Slutning af denne Sag tager Ordet — med stor Ulyst —, thi mine Død ville i det heldigste Tilfælde være overflødige, i et mindre heldigt Tilfælde ville de være unyttige. Jeg har individuelt med den største Opmærksomhed fulgt Forhandlingerne under denne hele Sag; jeg har søgt at stille mig, om jeg maa bruge dette Udtryk, i et uafhængigt Lys, i en uafhængig Stilling til Sagen; jeg har gjerne villet lade mig belære. Jeg har hørt mange skarpsindige Ord; ja, maaskee min Mening har været meget forudfattet, men al den Skarpsindighed har ikke kunnet bringe mig til at see Sagen i et andet Lys end det, hvori jeg fra Begyndelsen af har seet den. Jeg har fra Begyndelsen af læst Indholdet af Londonnertractaten saaledes, som jeg troer enhver practisk Mand vil læse den, og jeg har fundet det deri, som jeg troer, practiske Folk nødvendigvis maae finde deri; jeg har læst den, om jeg saa maa sige, paa en na-

turlig Maade, og jeg seer ikke, at al den Skarpsindighed, der er udviklet, er gaaet ud paa Andet end paa at gjøre den naturlige Fortolkning af Tractaten til en unaturlig. Jeg kan forstaae, at man kan være utilfreds med hele Londonnertractaten; jeg kan forstaae, at man vilde gjøre det Ansvar gjældende, som Ministeriet har paadraget sig ved at afslutte den; men jeg kan ikke forstaae, at man, naar man fra alle Sider er enig i at ville antage Londonnertractaten — jeg troer endog fra de Flestes Side som et stort Gode (Hør!), da kan bestræbe sig for at lægge et mindre Gode dert, end det, som er deri. Jeg troer ikke, at nogetsomhelst Ministerium let skulde have kunnet bevirke Londonnertractaten afsluttet paa en anden Maade, paa en Maade, mere overensstemmende med enkelte af de Duffer, der ere fremtraadte her i Salen. Gen Ting kunde have været anderledes ifølge Londonnertractaten, een Ting, og jeg kan tilføie, at jeg har havt Nøie med at bortfjerne dette Gne. Ikke blot fra det russiske Cabinets Side, men ogsaa fra andre Sider, undrede man sig nemlig over, at den Kongelige Regjering kun vilde binde Thronfølgen til det mandlige Afkom af Hs. Høihed Prinds Christian og Hs. Høihed Prindsesse Louise. Warschauerprotocollen indeholder den russiske Keisers Renunciation til Gunst for Hs. Høihed Prinds Christians hele mandlige Afkom af hvilket som helst, ogsaa et eventuelt, Ægteffab. Nu skulde jeg vel troe, at Intet mere klart beviser Regjeringens faste Villie til at knytte den Succession, som foreligger til Antagelse, til Kongelovens nuværende Arvesfølgeorden, end det, at man har staaet fast paa, kun at ville anerkjende den mandlige Æt af Prinds Christian og Prindsesse Louise, som ved Hjælp af Kongeloven, gennem Moderen, blev kaldet til Thronen. Jeg maa ogsaa troe, at netop dette beviser allerbedst, hvorledes Regjeringen i alle Underhandlinger, fra først til sidst, er bleven staaende fast paa den Fortolkning af Kongelovens nuværende Arvesfølge, som fører Kronen over paa Prindsesse Louises Hoved ved Hjælp af de flete Renunciationer; at altsaa Regjeringen, ligesom jeg selv, fra Begyndelsen af erkjendte den For-